

כוכבים לא בלונדית מטומטמת

מי היא הבלונדית המהממת שהחריקו מטיילים על גבה?
איך אפשר לעבור לסדר היום כאשר בפתח הסרט המכניס ביותר של כל הזמנים, אינדיאנה ג'ונס והמיקדש הארוך, מופיעה בלונדית חטובת-גו ובעלת קול אדיר, שופעת שיער והמון מרץ, שרה ומתנועעת כמו שצריך?
היא עוברת את כל ההרפתקות האפשריות, מפורדת עד מוות על-ידי חיות הג'ונגל, דורכת על מיליוני מקקים, מנערת מתוך שערה חרקים ומושלכת (כמעט) לתופת בווערת.
זה כמונו רק מעט מן הוועות שהפכו את קייט

היו מבקרים שכמעט טרפו אותה, שכתבו על מישהקה: "הבל שהיא לא נפלה כאמת לתופת הווערת." אחרים כינו אותה, "יבבנית שתומה." אבל עובדה היא עובדה: מאז נראתה לראשונה באינדיאנה ג'ונס לא ירדה מעל דפי-העיתונות, מסכי הטלוויזיה, והשערים הציבעוניים של כל המאגזינים למיניהם.
כי קפשאו, הצורחת בקול כבייני, או אלוהים! או אלוהים! ומעמידה פני בלונדית מטומטמת, לפי מיטב המסורת ההוליוודית, איננה כזו. למעשה, גם היא אינה מאהבת כרמות שיצר לפי מידותיה בימאי הסרט סטיבן ספילברג: וילי סקוט, זמרת הקבארט, היא גברת מטורפת. לעולם לא הייתי בוחרת לי אחת שכמותה כחברה. הייתי צריכה להתאמץ ולמצוא דרכים כדי לחבב

שחקנית קייט קפשאו
להתחיל בגיל 30

אשר לצורך לשחק, גם בכך יש לה ספקות: "היו סצינות שלא היה עליי להתאמץ בהן, כששפכו עליי טונות של חרקים, על השיער, על הגוף — כמה שנאתי אותם! עמרת בשקט, עצמתי את העיניים ולא יכולתי להסתכל." אחר באמת, "שגמלו אותה לעולם מאכילת מעדנים מסויימים.
אפשר לוותר. קייט היא ילידת טקסאס,

מלידה, אך את שערה צבעה למען צרכיו של ספילברג. היא בעלת תואר מאסטר בחינוך מיוחד וניסיון בטיפול בילדים מפגרים. ולמרות זאת, לעולם איני צועקת. אפילו איני יודעת איך לצעוק." היא מעירה על עצמה.
כשניסתה להוציא משהו כגון צעקה מפיה, צחק לה ספילברג: "אני רוצה לשמוע צעקה הגונה, ולא משהו חיוור כזה. פה עושים סרט של אקשן, בובה!"

קפשאו במעמד הפתיחה של "אינדיאנה ג'ונס והמיקדש הארוך" יבבנית שתומה

אותה בעצמי. היא קוקו, היא מצחיקה, והיא לגמרי מסובכת — כל מה שאינני אני." אקשן, בובה! כדאי להתחיל בכך שקייט איננה בלונדית כלל ועיקר, היא חומת שיער

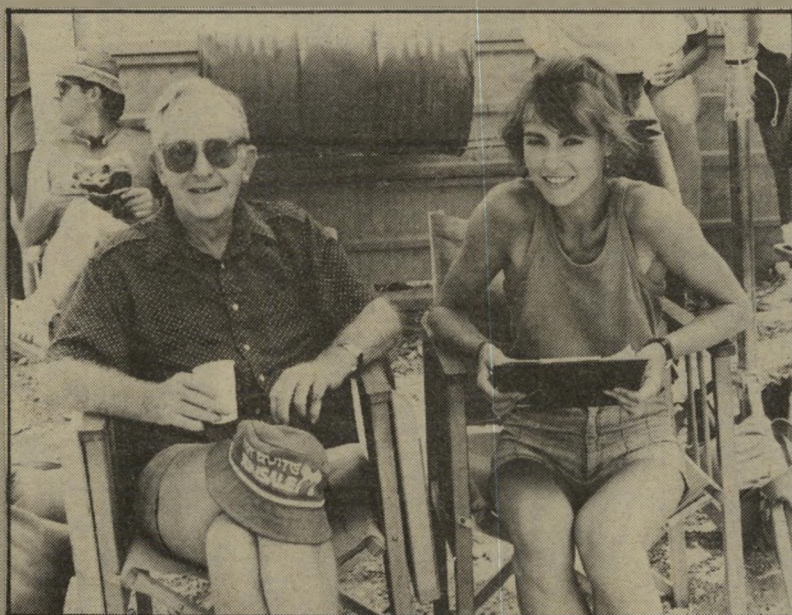
קפשאו — שחקנית-מישנה אלמונית, ילידת מיסורי — לכוכבת ביוליה. כוכבת — עם כל המשמעות החיוביות והשליליות הנגזרות מהגדרה מעין זו.

איך הגיע כסף כויתי להפקה של בימאי יהודי בישראל?

לאמור, כי הסרט ממשיך לשבור קופות ככל מקום שבו הוא מוצג.
עובדה זו השאירה השקעה בטוחה ללא לגמרי ירושלים, שאין ספק שאילו היה נעשה בידי חברה אמריקאית. היה עולה 12 מיליון דולר. כך הוא יעלה, כנראה, פחות מ-7 מיליון. הבלבל והדוראמה. אשר למחיר ההסרטה בישראל — גילברט, המתקרב בצעד מזורז לקראת הסוף, סבור שאם כי ישראל איננה זולה כהרבה מארצות אחרות, המספקות אתרי-הסרטה בעולם, היא בגלל ערך הדולר היא מספקת יותר תמורה על אותה ההשקעה, מה שעושה אותה יותר זולה, בסופו של דבר.

לכך יש לתוסיף, כמובן, את העובדה שהוא מאושר מחברת-ההפקה הישראלית: "מי לא היה מאושר להיות יומיים-שלושה קדימה מלוחי הזמנים המתוכנן, עם צוות מהימן, אנשים מצויינים והפקה שיש בה אווירה טובה של עבודה מלאת תנופה וחשק?"
גילברט, שנטל את הבסיס לסרטו ממחוז של פול קמבר, לשעבר מתגרב בקיבוץ, ערך כמה שינויים מהותיים בעלילה, כדי שתהיה "קומדיה טובה עם אלמנט דרמאטי, שיכתיח את מיסחיותה לגבי כל קהל בעולם."
ואומנם, אחרי סרטים כמו אלפי ולחנך את ריטה הוא הולך בדרך בטוחה: "אנשים צעירים שהתקצבו מכל העולם במקום יוצאדופן כמו קיבוץ — זהו אלמנט אידיאלי לקומדיה, והעובדה שכל הבלבל הזה מתערבל בישראל נושא בחובו את התחושה המאיימת, את אלמנט הדראמה והסדר המלווה באופן טיבני את החיים בישראל."

האם עדיין הוא סבור שאפשר לעשות בישראל גם סרטים שאינם קשורים אליה בעלילה? אני משוכנע בכך. ארץ יפהפיה שכזאת, עם ים, הרים, ונופים עוצרים נשימה — אני הייתי עושה כאן בקלות עוד גיימס בוגר אחד."

מפיק בימאי לואיס גילברט עם שחקנית ג'ואנה פאקולה בלא לגמרי ירושלים תענוג להסרטי ישראל

ק של קוסטא גאבראס מומן בחלקו על-ידי הון כווייתי.
מה שלא ידע גילברט מראש היא העובדה, שלחנך את ריטה יהפוך להיות סרט זול יותר משהיה. "למרכה המול", הוא סיפר, "הפך הסרט להצלחה הסרתית-קדימה. אילו היה נעשה באמריקה, היה עולה לפחות 7 מיליון דולר, ובמציאות עלה הרבה פחות." ואמנם, ריטה עלה 2 מיליון דולר, ואת רווחיו איאפשר עדיין

השקעת כסף כווייתי בעסקים נמערב היא חלק מיוזמה מיסחרית טהורה, שנקטו הכווייתים כבר מאז 1974, כשמתוך התבחסות מוחלטת לחרם הערבי הפכו לשותפים בחברת מרקס אנד ספנסר, שאין לחשוד באחוזים היהודיים שבה. בעקבות חברה זו הפכו להיות מעורבים גם בתעשיות אנגליות ואמריקאיות.
למעשה, זו הפעם השניה שסכף כווייתי ב' בהפקה המתבצעת בישראל — גם חנה

עם אוכלוסיה שחציה פלסטינית, למרות החרם הערבי, במצב רישמי של מילהמה וללא יחסים כלשהם — מוצאת את עצמה כוויית מעורבת בסרט שכל הפקתו נעשת בישראל, מזה, אבל זאת עובדה. לא לגמרי ירושלים הוא סרטו של המפיק-בימאי היהודי-בריטי לואיס (לחנך את ריטה) גילברט, שצילמו עומדים להסתיים בישראל ב-17 ביולי, משתתפים בו כוכבת פולניה, 24 אנגלים, שלושה צרפתים ו-60 ישראלים. כששרותי ההפקה שלו הם על טהרת הישראליות: חברת ישראלפילם. למרות כל זאת, הוא נהנה מהשקעה כספית שבאה מכוויית.

כשהקיימוני — ויליאם קארטלידג', הרברט אוקס, ואני — את חברת-ההפקה המשותפת העצמאית שלנו, הצלחנו לגייס כספים לשלושה סרטים. ביניהם כסף של חברת פרודנשיל, מחברות-הביטוח הגדולות בעולם. חברת גימלאות וחברות-השקעה אחרות, היתה בנייה גם חברת-השקעות גדולה מכוויית. "סיפר לואיס גילברט, הבימאי האנגלי הוותיק, מזה ארבעים שנה עושה גילברט סרטים, לרוב עבור חברות אמריקאיות, ומאחוריו רשימה של 33 סרטים, ביניהם אלפי, שלושה סרטי גיימס בוגר (אתה חי רק פעמיים, המרגל שאהב אותי ומנורייקר).

אחוזים יהודיים. מצחיקה, אך אופיינית לעסק כמו קולנוע, היתה העובדה שאיש מן הבריטים או האנגלים שאליהם פנו גילברט ושותפיו עם הסיפור של ריטה לא רצו להשקיע בפרוייקט.

הכווייתים, שאין להם כל עניין בתוכן הסרט או במוצאו, היו מעוניינים לעשות כסף ותו לא. הם היו כין אותם משקיעים פריטים שבחרו להיגות מהקלות-היחס המיוחדת ומהיטל מיוחד לזימון הפקות כריטיות, שהיו בתוקף עד חודש אפריל האחרון, במטרה לעודד את תעשיית הסרטים הבריטית, היתה עד לפני שנים במשבר.